

ПРАЦЯ

ОДИНОКА УКРАЇНСЬКА ЧАСОПІСЬ У БРАЗИЛІЇ

Виходить кожного четверга о 8-ї год. рано.

ВИДАЄ: ВИДАВНИЧНА СПІЛКА. — РЕДАГУЄ: ПРОФ. П. КАРМАНСЬКИЙ.

Від Видавництва.

Подається ще раз до відома наших шановних передплатників, що з огляду на збільшенні кошти видавання "Праці", викликані головно дорожнечою матеріялу друкарського і паперу ми підносимо ціну передплати на 10\$ вже в сім біжучим році.

Подається далі до відома, що передплатникам, які залягають з передплатою довший час, в найближчому часі буде здержана висилка "Праці".

В інтересі загалу є підтримати одиноку на цілу Півд. Америку нашу газету і не допустити до її упадку, добуваючи для неї як найбільше передплатників.

Дальша боєва тактика нашого народу і наші завдання.

В наших руках находимся тактична програма Закордонної групи Народно-Трудової Партиї у Відні до Народного Комітету у Львові. З огляду на це, що народно-трудова партія являється у нас в Галичині провідною і державною партією, а Народний Комітет являється екзекутивним її органом, отже викладником цілої нашої політики, ми наведемо деякі уступки з

розігрався послідний акт ліквідації нашої державності з наказу побідних держав Антанти, а настав новий період боротьби українського народу за державну незалежність, період невязаних рук, але й найвищого напруження всенародних сил і всенародної волі та свободного добору союзників у безглядній дальшій боротьбі за державну незалежність.

I. Державна незалежність, яка стала конечним і непереможним стремліннем найширших наших народних мас, і політична лінія безоглядної боротьби з наїздником Ляхом аж до відискання повної державної незалежності, — се очуплений кровю борців і мучеників та освячений самопожертвою найширших народних мас талізман, який має у сім новім періоді являтись невідкличним імперативом для політичного проводу в краю і за кордоном і для всого українського народу у нашій дальшій визвольній боротьбі,

Для нашої закордонної групи ясне і самозрозуміле, що прінцип боротьби за державну незалежність мусить бути основою, всеї партійної нашої політики, і що наше створництво, коли хоче остати вірним своїй славній традиції провідника народу і носителя його всенародної волі, не сміє і не може зійти з цього прінципу, не сміє угнутися

ПРАЦЯ

Український просвітно-економічний тижневник у Бразилії.

ПЕРЕДПЛАТА У БРАЗИЛІЇ
Інші 10\$ піврічно 5\$
Для Галичини 250 дол.
Для України 250 дол.
Для П. Америки 250 дол.
Для Канади 250 дол.
Для Аргентини 6 поз.

PRACIA

Jornal semanal para os Ucranianos no Brazil
Publica-se em Prudentopolis às Quintas Feiras.

Дрібні оголошення по 1 рс.
від стиха. Більші по 200 рс За всяке оголошення платиться згори.

PRACIA
Prudentopolis — Parana

Ми Українці до склону
В нас в село Козявка!

Не роздувають нас ві море,
Ні межі чужих країв. Гимн ам. Укр.

безпечену колегіальну систему ведення всіх своїх агенцій.

III. Орієнтація наша мусить бути і на власні сили народу і на чужу поміч, як на сю преважну акцесорію, без помочі котрої не зможемо вибороти державної незалежності для нашого українського народу. Орієнтація на чужі сили і приняття від них помочі не сміє однак бути окуплене найвищими цінностями цілої чи частини нації, а з окрема всяка орієнтація на найближчих сусідів мусить містити в собі всі ті передумови, коли не має вона стати для нашої нації погубною.

Досі вся наша державна політика опиралася постійно на сих засадах, бо і в найскрутніших навіть хвилях не дався наш Уряд втягнути в яку небуть політичну комбінацію, яка малаби жертвувати чи то атриутами державної незалежності, чи ціною, яка малаби робити майбутню державну незалежність ілюзоричною.

Між іншим наш Уряд узискав дипломатичну поміч Радянських Республік, якої висловом були між іншим ноти Раковського і Чічери, а ся поміч не була окуплена ніякою ціною, лише використанням власного державного інтересу си республік, щоб Східна Галичина не стала інтегральною частиною української республіки.

З рішенням конференції Амбаса-

Народно-Трудової Партії у Відні до Народного Комітету у Львові. З огляду на це, що народно-трудова партія являється у нас в Галичині провідною і державною партією, а Народний Комітет являється екзекутивним її органом, отже й викладником цілої нашої політики, ми наведемо деякі уступи з цеї програми, щоб загал знав, якою буде дальша боєва тактика нашого народу, і знав, чого надіється і домагається рідний край від нас.

“Рішення Ради Амбасадорів з д. 14. марта 1923 створило нову ситуацію, до котрої слід занести становище й нашій закордонній групі народно-трудової Партії.

Наше положення як з одної сторони юридично і міжнародно-політично погіршало, так з другої сторони стало ясно означено, у одностайніне і не рівне з положенням всіх західно-українських земель.

Ясне і самозрозуміле, що прінцип боротьби за державну незалежність мусить бути основою, всеї партійної нашої політики, і що нашестороництво, коли хоче остати вірним своїй славній традиції провідника народу і носителя його всенародної волі, не сміє і не може зійти з сего прінципу, не сміє угнути перед ворогом, не сміє піти на ніяку угоду з насильно накиненим нам польським державним правом на нашій українській державній території, лиш мусить серед найтищих навіть умов остати на дальше світлим провідником народних мас в боротьбі о державну незалежність.

ІІ. На сій незрушимій основі по-

винна на думку нашої закордонної групи бути побудована вся організаційна система політичного проводу краю і його представництва за границею.

Перед нашим народом період

літики.

Міжпартийна Рада у Львові перетворюється через приступлене до неї українських партій з Холмщини, Волині, Підляща і Полісся на Міжпартийну Раду всіх західно-українських земель і дає напрям у сій практичній політиці на сих землях під Польщею. Про спосіб установлювання Представництва за кордоном і розмір його повноважностей рішить У. Н. Рада а наша за кордонна група заявляється за тим, щоби се Представництво виступало на віні супроти заграниці в дотерішній формі а на внутрі супроти краю як Національний Уряд західно-українських земель подібно як колишній “Польські Ріонд Народові”.

Західно-Український Уряд має бути відповідальним перед У. Н. Радою взгядно її органами з застеженням одиничної відповідальності його членів та має мати за-

між іншим наш Уряд узискає дипломатичну поміч Радянських Республік, якої висловом були між іншим ноти Раковського і Чічери на, а ся поміч не була окупена нікою ціною, лише використанням власного державного інтересу си республік, щоб Східна Галичина не стала інтегральною частиною польської республіки.

З рішенням конференції Амбасадорів з дня 14. марта с. р. міжнародна ситуація і положення нашої державної справи основно змінилося та погіршилося, бо в сій хвили всяка реальна чи дипломатична поміч держав Антанти, великої чи малої, або хочби одної з них формально поки що виключена.

Положення наше дуже важне а міжнародна ситуація цього рода, що поки що не можемо надіятися кооперації лише з Литвою, Білорусею, Радянськими Республіками, Німеччиною і зарисовуючоюся можливості помочі зі сторони Англії на

Листи з Європи

IV.

Європа гнє; гнє і своїм повітrem гнить затроює життя. І кожий, хто хоче жити, хто не хоче згинути від бактерій, які розносить повітре гниття, тікає з цеї клятої країни. Тікає куди попало, без виглядів на будущину, кобі тільки вирватися з країни вмирания.

На пароході, котрим я вертася до Бразилії, були сотки втікачів, зігнані як худоба в інвельчиому просторі, не находячи доволі місця не те щоб до спання, але на віть до сидження на підлозі. Були Австрійці, Німці, Жиди, Чехи, Мадяри і Поляки. Одні втікали перед безробітtem і пуждою, інші з страху перед майбутньою війною народів і класів і перед експлуатаністю, що опиняється з крісом у руках на нових полях різni. Усі проклинали злочасну Францію і свої уряди, що стали холопами божнього Парижа. Одні проклинали її за те, що вона вбила їх державне і економічне істнування, а другі за те, що вона з них поробила свою пограничну жандармерію, підтала їх у коріні і розсварила з усіми сусідами, неволячи їх, замість працювати на своє і своїх рідних житті, стояти все з крісом у руках, як за часів татарщини, або середньовікового «права кулака» і «равбрітерства».

Не хочеться вірити... Сини народів, що вчора з геройством боролися за своє визволення, сини народів, для котрих все-владав антанта була така ласкава, сьогодні після вількох років вольного життя поблагословленого владиками антанти — скрого-

чуть зубами і проклинають свою волю... Вони лихословять своїм опікунам і добродіям, віткають за недавніми, «добрими» часами неволі і на саму чутку про мобілізацію вирадаються з границь своїх держав і тікають у світ за очі, забуваючи про недавній патріотизм.

Та цemu й нічого дивуватися. Во усі ті т. зв. держави осередньої Європи це ніщо інше тільки вазальні удільні князівства все-владної антанти, приведені до життя з воді і за допомогою західно-європейських політиків-нафтирів. Де ніякі держави тільки пограничні воєвідства антанти, з метою і завданням пильнувати і заслонювати рабівників всесвітнього вугля і нафти перед кулаком обрадених народів і вимореного голodom працюючого люду. А щоб сі воєвідства ніжчесніх західно-європейських політиків-нафтирів не змогли виводитися з ролі пограничної сторожі, їх обмотали нафтирі і вуглярі тенетами взаємної ворожнечі, розварили їх за межі, не визнаючи ніодному з них жандарів справедливого посту, і тим відняли в них змогу самостійного істнування і діяння для себе самого. Нафтирі-політики зробили з середньої і східної, а по часті і з західної Європи один кипучий котел міжнародних пристрастій і ненависті та бажання помсти, зробили з неї те, що дотепер існувало хіба у Східних Індіях між племенами Гіндусів, або у західній і середній Азії між полу-культурними народами.

Славний Макінвілі, котрій дотепер мав славу найбільшого політика-інтриганта, сьогодні мусівби червоніти в очах всіх своїх кордонів розперти, повирикати граничні стовпі, повбивані антанціями землемірами, щоб повбивати їх там, куди досагає надій, певно вінших лише одіть, нерозвязаних

пізнання іде все помста. Яв не довго треба було чекати, щоби прийшло пізнання злочину большевізму на Україні і в Росії так ніжшим моментом сучасного європейського не довго прийдеться ждати на пізнання всеї воєнного поготівля в це, що два протилежні ніжчесні злочину нафтирської і ковсової злагання (комуністично інтернаціональне і політично «культурного заходу»). І дивно, що і скрайно націоналістичне можуть з собою це пізнання зароджуватися все на сході Європи. Народини цего пізнання вже в в Туреччині, а тепер близько його проявляються і на заході.

Переїдьте всі краї зах. Європи, а всюди почуете один скрігіт зубів обманених і вимоктаних нафтовими пивками народів і робітничих мас, всюди вичуєте дожиданні хвилі помсти, від кожного почуете категоричну думку, що Європа находитися в стані провізорії, що катастер істнующих держав і вирівнювання насильством створених фальшивих помірів шойно прийде — і прийде неминучо.

А поки що трохи не уся Європа випить своє вітлом пристрастій і ворожнечі національної і соціальної. З одного боку змагається у всіх країх активність комуністів що являються протестом проти економічної нафтової і ковсової політики; а з другого боку ростуть кадри армейців у чорних сорочках «фашизму» котрій являється протестом проти політики єврейських організацій на пальцах конференції таємної банди народів з метою розсекречування відомств з памордником антанцієвих піарів. Одні хотять повалити штучні кордони країн довго, щоб можна було почислити голови, які впадають на шафоті: Версаль, Спа, Сан Ремо, Брукселя, Генуя, Гага, Ліондон, Париж, Льозанна; раз, два, три, чотири, п'ять, шість, сім, вісім, дев'ять, десять... Всі вони оповідають однакову історію нездійснених

ради готові піти на невмозинний бій і з певністю на цей бій підуть. Одначе найтрагічнішим моментом сучасного європейського не довго прийдеться ждати на пізнання всеї воєнного поготівля в це, що два протилежні

злочини (комуністично інтернаціональне і політично «культурного заходу»). І дивно, що і скрайно націоналістичне можуть з собою це пізнання зароджуватися все на сході Європи. Народини цого пізнання вже в в Туреччині, а тепер близько його проявляються і на заході.

Переїдьте всі краї зах. Європи, а всюди почуете один скрігіт зубів обманених і вимоктаних нафтовими пивками народів і дому свое» і під опікою маріонеткового «Союзу Народів».

Що ж дивного, що Європа перед неминучим вибухом перетворюється в тонучий крабель, з якого щурі тікають? Хто раз засмакував гараздів світової війни, той не легко злакомиться на ласощі нової різni, хочаб у ній і вувалася справжня доля клясової чи національних інтересів. І Європа від тих ласощів як мога тікає.

Не можу закінчити цого листа, щоб не вести відривку замериканської газети «Nation»: «Якщо деяно буде існувати жорстокі Парки (богині людської долі), котрі прирутуть своїх кадрів армейців у чорних сорочках «фашизму» котрій являється протестом проти політики єврейських організацій на пальцах конференції таємної банди народів з метою розсекречування відомств з памордником антанцієвих піарів. Одні хотять повалити штучні кордони країн довго, щоб можна було почислити голови, які впадають на шафоті: Версаль, Спа, Сан Ремо, Брукселя, Генуя, Гага, Ліондон, Париж, Льозанна; раз, два, три, чотири, п'ять, шість, сім, вісім, дев'ять, десять... Всі вони оповідають однакову історію нездійснених

випадок її скооперовання зі Співтами.

Се примусове положення слід нам використати до сего, щоби перевести перегрупованнє наших емігрантських сил, головно нашої оружної сили за кордоном — оскілько її поворот до краю не буде замкнений, — та забезпечити дельше їх істнованнє. Теперішна військова наша еміграція представляє для нашої справи велику мілітарну і національну політичну вартість, яка як показує досвід з останніх днів буде збільшатися новобранцями асентерованими Польщою, які самочинно шукають захисту поза границями Польщі і тому мусимо сею нашою національною цінністю пильно додержити.

IV. Здобуттє фондів на всю нашу дальшу визвольну боротьбу се буlobи одно з головних завдань і нашого Уряду і політичного проводу в краю. При хвилевім виснаженню наших сил в краю і браку широко-розгалужених сітей наших організацій, головно нашу фінансову опору на найближчий час становити мусять наші американські колонії в Канаді, Злучених Державах Північної Америки і Бразилії.

Узискане представництвами нашого Уряду обебнаннє тамошнього українського громадянства як в Бразилії так і в злучених Державах Північної Америки мусить по змозі як найшвидше довести до повного зорганізовання всого нашого громадянства за Океаном, в могутню силу, яка подібно як американські Ірляндці сталаби в дальшій нашій визвольній боротьбі тим могутнім чинником, котрий не лише фінансово але й політично в рішаючий спосіб підперби нашу боротьбу за державну незалежність.

Власній Народній нашій силі за Океаном приписуємо незвичайно велику вагу з окрема під політичним оглядом.

Як Ірляндці завдячують американським Ірляндцям а Жиди американськими Жидам, так і

ду в рішаючих фазах добування власної державності.

Велику і повну хвали і слави місію має до сповнення вся наша еміграція за Океаном, а важні преважні почини в тім напрямі вже зроблені і у всіх нас у вдячній памяті живуть всі дотеперішні діла наших американських Українців і їх виступи перед Президентом Гардінгом і державним секретарем Гюсом та Президентами і Радами міністрів Зединених Держав Північної Америки Канади і Бразилії і особливий успіх канадійських братів на союзі Народів через виступи делегатів Канади Догертіго і Фільдінга в нашій галицькій державній справі.

V. В кінці ще мусимо торкнутися справи повороту до краю нашої еміграції з Австрії і Чехії та Німеччини висловлюючи згідно з побажанням краю погляд, що вся наша еміграція за виїмком сих осіб котрим припаде се відвічальне і важке завданнє становити закордонне наше державне Представництво, або для котрих поворот до краю не можливий, обовязана вертати до краю і скріпити там кадри наших борців за державну незалежність.

Відень, 20. квітня 1923.
Управа Закордонної Групи Української Народної Трудової (націонал-демократичної) Партиї.

Як наша “покровителька” Англія робила з нашого народу Польських муринів.

Рішення Ради Амбасадорів в справі Східної Галичини відбилося голосним гомоном в Палаті Громад. Хід дискусії пояснююмо в перекладі з урядових протоколів англійського парламенту.

Засідання з дня 21. березня ц. р.

Пос. Понсонбі питаеться держ. підсекретаря для закордонних справ, чи Рада Амбасадорів перед ухваленням рішення в праві Східної Галичини мала яку нараду з представниками уряду, а

згодитися на приділення Вильна і Сх. Галичини під польську суверенність, на цих умовах, котрі вже передше очертані.

В далішій часті засідання, як прийшла черга на відповідь дану на письмі. Капітан В. Бені питаеться держ. підсекретаря для закордонних справ, чи може здати звіт із рішень, ухвалених Радою Амбасадорів відносно границь Польщі.

Мак Нейл: Я бажав би звернути увагу шановного посла на відповідь дану президентом міністрів на запит у цій справі, звернений велими шановним послом із Спін Валей (сер. Дж. Сімен).

Пос. Морел питаеться держ. підсекретаря для закордонних справ, чи представник Й. К. Величества в Раді Амбасадорів брав участь у рішенню, на основі котрого Сх. Галичину без уваги на протестіїї мешканців, прилучено до польської держави? Чи секретар для закордонних справ дав минулого року відповідь, що закінчилось рішення, вислухають і порадяться представників Сх. Галичини? Чи правительство Й. К. Величества знало, що визначні Американці піднялися оборони справи мешканців Сх. Галичини? І яке расове споріднення можна навести для оправдання цього, що 4-міліоновий народ віддано під чуже панування?

Мак Нейл: Правительство Й. К. Величества було заступлене на Раді Амбасадорів, коли вона ухвалила рішення в справі прилучення Східної Галичини до польської держави. Хоча зі сторони невідомих осіб запротестовано проти цього рішення, не має ніякої основи вірити, що вони висловлюють почування мешканців як цілості (!)

Щодо другої часті інтерпеліції, не відомо мені про ніяку обітницю, дану минулого року відносно згаданої справи. (!) Відповідь на третю частину інтерпеліції заперечуюча. Що до останньої часті інтерпеліції, то хоча вислід рішення не буде такий, як його очеркнув шановний посол, суверенність цад Східної Галичини буде призначена Польщі з огляду на те, що Польща признала факт, що пануючі там етнографічні умови викликають потребу автономного устрою.

Засідання з 22. березня.

Підполк. Кенверті запитує президента міністрів, чи Рада Амбасадорів проголос

на інтерпеліцію шан. посла з Aclon (сер. Г. Брітейн) і пічого до неї не можу додати.

Сер. Г. Брітейн запитує президента міністрів, чи нарис автономії для Східної Галичини, яка має бути підставою умови в справі Сх. Галичини буде предложеній Раді Амбасадорів і апробований ним, заки умона буде доконечною?

През. міністрів: Надання автономії для Сх. Галичини творить частину умови, але від сього правительства не будеться жадати предложенії Раді Амбасадорів подробиць ніякого детальнego проекту.

Полк. Веджвуд: Чи маємо це розуміти, що правительство не поробило ніяких заходів для пронирення, чи автономія, яка творить частину гоговору, не є тільки чисто формальною реччю?

През. міністрів: Так. пороблено заходи, які прямо втілено до тексту умови.

Осьтак рішала покровителька угнетених народів, Англія про наше яро! Пріхапцем, без ніяких гарантій, ігноруючи протест Росії і України, ігноруючи волю населення краю — на одні пусті слово віроломні Польщі, що вона дасть Східній Галичині автономію. Гак виконала Англія запоручене собою право самовизначення для 8 міліонів українського народу!

Не знати, що тут подивляти і що пятинувати: Безкоромість, брутальність, чи безоглядну політику гешефту...

Радуйся ХХ. століттє, століттє поступу демократизму і Вільсонівських принципів!

Відповідь нашої армії в Чехах на розбій антанті.

День 25. марта був днем жалоби і протесту всієї нашої еміграції в Чехах, а в першу чергу недобитків нашої армії.

Найкраще відбулося це свято в Юзефові, в центрі нашого військового життя. Опис його подамо на іншому місці, а тепер з'ясуємо коротенько перебіг свята по інших місцевостях чехо-словачької республіки. ле живуть більшими або меншими робітничими відцілами наші стрільці-скітальці, дождаючи слушної пори.

В Градці королівському відділ нашого

Власній Народній нашій силі за
Океаном приписуємо незвичайно
велику вагу з окрема під політич-
ним оглядом.

Як Ірляндці завдячують американським Ірляндцям а Жидам американським Жидам повстаннє власних державних новотворів одні ірляндську вільну державу в сполучі з Англією, другі палестинську державну одиницю під англійським мандатом — так і Українці вільної Америки мусять з щораз більшим накладом сил змагати до сповнення такого саме історичного покликання супроти старого краю, супроти Галичини і всіх інших західно-українських земель.

Осягнувши се зможуть вони, коли з невиспушою енергією і планомірно стреміти і змагати будуть до узискання сего ступіння організаційного розвою і внутрішньої та віншньої зорганізованої сили в тих державах, котрих вони горожанами, щоб стали там можливо як найсильнішим державним чинником і ужити відтак могли весь свій вплив на державні чинники тих держав в напрямі активного ними поперття нашого краю і його Уря-

«Міжтим Европа схиляється повільно в прірву, спалює свої останні цінності з'їдає свої цінні природні багацтва; вона загрожена безробітtem, винищена ростучими пристрастями ненависті і огорчення і не говорить про нішо більше, тільки про війну, війну і все нову війну. А все те в наслідок ври в помсту і кару, як ратуючу, сціляючу силу. Все те через те, що віра в брутальну перемогу в європейськім світі є ще крішка, віра, що насильство рішає, що сила і право є одно і те саме.

»А Америка придувається і не робить нічого. Проклятте непонимання, глупоти, яке тяжить на усіх передових урядах коаліції ваготить і на нас. Інтелігенція Вашингтону, о скілько вона там є, не дописала. Європа вде на стрічку загиблі. Французи біжать біgom Амока; іх мілітаризм загрожує всій цивілізації а наш президент іде на цілій місяць на Флориду. А його державний секретар не хоче сказати американському народові, що він має на думці, що він постановчив робити, чи він взагалі є постановчив робити. У Бальзака (франц. письменника) є один чоловік, котрий каже: «Для бачити в нема шафтів і ватів». Йому відповіли: «Це неправда, ви сами є своїми ватів». — Шо іншого можна ждати для тих, котрі слогодия керують сторію пануючих народів на землі!»

П. Керманський.

англійського парламенту.

Засідання з дня 21. березня ц. р.

Пос. Понсонбі питаетесь держ. підсекретаря для закордонних справ, чи Рада Амбасадорів перед ухваленням рішення в праві Східної Галичини мала яку нараду з представниками привітельства Словітів з уваги на факт, що населення Східної Галичини є в значній часті українське, а Україна є одною з республик російської федерації?

Мек Нейл: Відповідь на те питання ззвучить заперечуючи, все таки в З. уст. російсько-польського договору, підписаного в Ризі 18. березня 1921. Росія й Україна висловили своє desinteressament відносно всіх земель, що лежать на захід від границі, усталеної в цьому договорі (це брехня! — Ред.).

Пос. Понсонбі: Чи російське правительство не протестувало, що не питається його про думку на цю справу і чи є воно політикою Й. К. Величества, щоби не лише легковажити російське правительство, але й обиджати його?

Мек Нейл: Ні, пане. Не думаю, щоби в цьому була яка небудь обіда (нова брехня! — Ред.).

Сер Гаррі Брітейн питаетесь державного підсекретаря для закордонних справ які гарантії дала Польща відносно виконування автономії Східної Галичини? Тай чи українська більшість на цій області матиме повні права експлоатувати засоби краю, як також необмежену свободу торговлі на рівні з горожанами інших країв?

Мек Нейл: Не має ніяких гарантій за вітмкою цієї, що недавне рішення Ради Амбасадорів, яке приділює Східну Галичину до польської держави, ухвалено з углядненням цього факту, що Польща признала, що специфічні етнографічні ускладнення цієї країни робили конечним установленням автономного устрою. Доки польське правительство не звело в життя запропоновані автономні заряджені неможливі в очеркнуті ширину прав, які прислуговуватимуть місцевому населенню.

Полк. Веджвуд питаетесь президента міністрів, чи представник Й. К. Величества в Парижі не поробив ніяких заекідів проти приділення до Польщі Вильна і Східної Галичини. І чи з Давніат Стріт післи йому вказівки в цьому напрямі.

Мек Нейл: Представник Й. К. Величества в Раді Амбасадорів мав вказівки,

що під час зустрічі з Польщею з обговорювати це, що Польща признала факт, що пануючі там етнографічні ускладнення викликають потребу автономного устрою.

Засідання з 22. березня.

Підполк. Кенверті запитує президента міністрів, чи Рада Амбасадорів проголосила суверенітет Польщі над Вильном і Східною Галичиною? Чи питано яким небудь шляхом о раду російського правительства відносно Східної Галичини? Чи одержано в цій справі від сього правительства які ноти або протести? Хто був представником Британського правительства на цій Раді? Чи працював він по думці вказівок отриманих від правительства Й. К. В.? Чи постанову слід уважати за доконечну? І чи Палаті буде дана змога приняти або відкинути ці пропозиції?

През. міністрів Бонар Лоу: Відповідь на першу, третю і п'яту частину інтерпелляції ззвучить потакуючи. На другу і сьому заперечуючи. Правительство Й. К. В. презентував на Раді Амбасадорів амбасадор Й. К. В. в Парижі, а коли він занедужав, заступав його міністер Й. К. В. Кенверті:

Підполк.: Чи наслідком цєї постанови масмо загварантити польську суверенітет над Східною Галичиною, а як що так, то чи не слід дати цій Палаті змогу, щоби почула умотивування цього факту.

Президент міністрів: Мала нагоду, коли ратифікували версальський договір.

Підполк. Кенверті: Версальський договір і гвардійський договір полагоджено прихапцем протягом одного засідання не було зможи дискутувати над Східною Галичиною.

Президент міністрів: Думаю, що сталося це тому, що в Палаті панувала однозгідність.

Засідання з 26. березня.

П. Дж. Болтер запитує підсекретаря стану для загр. справ, чи рід і ступінь автономії з якої має користати населення Східної Галичини, Рада Амбасадорів полішила до свободного рішення польського правительства? Як що так, то чи є гарантії, що ця автономія буде справедлива? А як що ні, так до кого належить вирішення, чи автономічний устрій пропонований польським правителством є чітко вистарчуючий?

П. Мек. Нейл: Становище правителства відносно автономії і справи гвардії зясував я у відповіді 21. березня

Опис його подамо на іншому місці, а тепер з'ясуємо коротенько перебіг свята по інших місцевостях чехо-словашкої республіки, що живуть більшими або меншими робітничими відділами наші стрільці-скіталці, дождаючи слушної пори.

В Градці королівському відділ нашого війська перейшов з українським прапором головними вулицями міста на подвіре чеської збройниці і після відповідних промов зложив присяченнє: «Лідемо певно та бодро далі дорогою, якою поведе нас наш Найвищий Вождь др. Е. Петрушевич, і не відложимо доти кріса, доки синьо-жовтий прапор не буде свободно та гордо повітати над нашим вільним народом у столиці нашої країни Львові».

В Пардубицях стрільці зібралися в одній комнатах, де вислухали відповідного реферату, а після обіду перейшли на кладовище і на гробах своїх товаришів зложили клятбу-присягу та відспівали народні гимни.

В Хебі відбулося свято присяги на площі коло казарм ч. слов. 33. піх. подку.

В Ліберці свято заповіли синьо-жовтий і чорний прапори, вивіщені на бараках табору, а присягу зложили стрільці на кладовищі в Руперсдорфі на могилах своїх товаришів.

В Пльзені свято зачалося промовою голови просвітного гуртка і команданта, на питання которого: Що стрільці думаютъ дальше робити? — зібрані відповіли, що боротьба для них ще не покінчена і вони за волю будуть боротися далі всіми способами та зроблять все, що прикаже Начальний Вождь і, чого народни спрахи буде вимагати. Над гробами трьох померших стрільців зложили присягу не похалити в них синьо-жовтого прапору.

В подібний спосіб відсвятковано свято присяги в Плзні.

В Чаславі чехо-слов. влади не позволяли на свято на кладовищі і тому воно відбулося у таборі.

В Рудольфові присягнули стрільці на площі перед своїм приміщенем «на все святе все і всюди і у всякий спосіб боротися, доки не виборять свободної своєї держави».

Так само присягло наше стрілецтво в Леопольдові на площі серед кріпости.

В Нім. Яблоннім влади не дозволили на зложение присяги на кладовищі і тому присяче зложене зложено в таборі.

В Жіліні на Словаччині свято відбулося на площі між бараками.

В Штернбергу, де частина нашого війська находитися на ліченю грудої недуги, командант спілив свято зложенні тернового вінка на могилах товаришів і зложение присяги. Мимо того хорі пишуть: «Рідний Краю! Хоч недуга гнете нашу грудь, хочемо й ми разом у великій сім'ї тішитись Твоїм п'єстем і горювати Твоїм горем. Ми готові віддати останок своїх сил, щоб славу і волю і честь здобути Тобі».

В Хомутові свято присяги відбулося на гробах чотирьох наших борців.

Таксамо відбулося воно у Високім Миті.

В Студенці — Шлеськ наші стрільці присягали на очах чехо-слов. школи про Легіонажі.

В Березі, Закарпатте, день протесту відсвятковано на місці зборки в таборі.

Таксамо в Літомирицях.

В Ужгороді стрільці клялися в казармі «до святої війни».

В Братиславі свято почалося жалібною академією у стрілецькім бараці, яку розпочав хор відспіванням Шевченкового «Заповіту», після чого слідували промови і декламації П. Карманського: «Спітьгерої, спіть...» і Франка: «Ще не вмерла і не змре». Після академії зложені присяги.

В Банській Бистриці свято відбулося один день пізніше, 26. марта.

В Терезині присягали стрільці під проводом командаста куріння майора Дички.

В Поліці стрільці присягали, клячучи.

В Тренчині кромі присяги-клятви стрільці на гробі свого товариша прилюдно присягнули на безумовний послух у виповнюванню всіх приказів і заряджель нашого Уряду.

В Празі під час свята присяги і протесту, після реферату в Лідовім Домі і ухвалення резолюцій, відбувся демонстраційний похід, в часі которого розкидали летучки в чеській мові, і зложение тернового вінка під памятником Гуса.

В Лучинці стрільці заприсягли будидалі виразником волі свого народу і вести боротьбу з Ляхами.

В Пшібрамі відбулося протестаційне віче істнівочого там українського студенства.

Осьтак зустріла наша вигнана армія

нами з Малої Азії, або південної Африки.

Мусить же ся нафта наша мазирам-льотярам вилісти боком!

Зійшовся Яким з таким... «Люд» (здій 25. V.) тішиться, що мовив «до хліборобів в Соймі», котрим проводить «к. Ількуф», як до Мекки сходяться депутаті «лютносці руські з ружиніх околодій Малопольській Есходній» і — солідаризуються з іх хрунівством.

А вже-ж — немає народу на світі без двоножних скотів. Німці які, а без них не обходяться. Дивує нас тільки, як учителі, правди, якими хотять вважати себе «ойцове місіонарже», можуть захоплюватися такою скотиною, як Ільків, котрого викинули як людину, що сяяла згіршене в народі, з високого чину священика, і котрий з батяра виаванзував на іменованого польськими виборчими генами (без ніякого вибору) посла до польського сойму і «презеса» 5-ти головного «клубу хліборобів», правильніше: клубу сімових лякеїв. Невже для «ойчулькуф» це відповідна компанія? Та видно, що «Яким з таким» все знююхаються.

Анальогія. В 1812 р. предки теперішніх панів Європи з Парижа йшли через Німеччину на Росію під проводом тодішнього Фоша Наполеона. І тоді вони висмоктали Пруси до краю, вимушуючи від населення величезні суми на свое «утриманнє», доводячи до того, що розпаношеним салдатам приходилося варити шинку у вині, а сметану до пиття мусілося приправляти цинамоном для легшого стравлення і подразнення панських «французьких» піднебінь. Та небавком ся розпаношена панська армія тікала з Росії купою недобигків, завоївлених, виголоднілих, обідрианих і схорованих, які поїдали жадно всяку ногань з смітників.

І тепер розпаношилися французи на німецькій землі, а їх новітній Наполеон Фош, як вказує його поїздка до Варшави і Праги, з дурою захочує йти слідами свого попередника зперед сотні літ на Росію, як тільки німецькими «кухенами» підпасе свою армію.

Чи анальогія малаб доповнитися до самого кінця? — Бог на небі судя правдивий...

До відома хвальних Виділів усіх філій Українського Союза.

Управа Союза силою свого авторитету наданого їй волею загалу членів та й з огляду на сподівання, які рідний край привязує до нашої громади, поручає всім хвальним Виділам філій Союза скликати надзвичайні загальні збори членів і після з'ясовання політичного положення старого краю та на дій наших братів на нашу моральну і фінансову допомогу ухвалити рівнозвучні резолюції, а врешті візвати загал до оподатковання на «фонд негайнії допомоги Краєви».

Звідомлене про відбути збори належить подати до відома загалу за посередництвом «Праці». Так само треба подати приблизну скількість учасників зборів і їх дату.

Управа Союза числить на ініціативу допомогу в цім ділі в першу чергу Всеукраїнського Духовенства і Пов. Зборуучителів яких о це просить. При реферованню можна спиратися на статті в «Праці», починаючи 18 ім'ї числом, а головно на передовій статті ч. 23-го.

Управа Укр. Союза в Бразилії.

ну заграбленого збіжка, нічого не помогали.

Сподіються великих заворушень на Україні. Емігранти, які напливають до Данцигу з Росії і України, оповідають, що в Росії і на Україні росте щораз більше ворожнечі до чужинців і Жидів, і скоро треба надіятись великих заворушень.

Протест бувшого американського секретаря Кольбі. З Парижа подають 15. м. м.: Управильнене польсько-російських границь вворашнім рішенням Конференції Амбасадорів доконується, як здається, не без перепон. Після «Нью-Йорк Геральд» зажадав бувший державний секретар за президента Вільзона, Кольбі, який як дорадник Української Національної Ради мав брати участь у працах над управильненем границь, щоб йому в інтересі Українців уділено голосу перед вирішенням справи. Конференція Амбасадорів те жаданне змаловажила. Мож тим лорд Берзон і лорд Роберт Сесіл обіцяли п. Кольбі, що він буде мати нагоду явитися на Конференції Амбасадорів. В межичасі просив американський державний секретар американського посла в Парижі, щоби справу супенданто. Та Конференція Амбасадорів уважає після погляду «Нью-Йорк Геральда» се рішення невідкладним. Думають тому, що Кольбі зложив протест в Союзі Народів.

УКРАЇНСЬКА СПРАВА

Повстанський рух на Україні. Польська і російська преса подає в останній час богато відомостей про згіст повстанського руху на Україні. головно на Правобережжі. Кореспондент львівської «Газети Поранної», післаний редакцією на Збруч, сповіщає, що по цей бік кордону з Поділля доходять згуків рушничної і гарматної стрілянини. Россійська агенція «Вістник» сповіщає, що 3. квітня наказом командуючого червоною армією на Україні ціла правобережна Україна оголошена на військовому стані. В повітах Проскурівському, Винницькому, Литинському і Староконстантинівському оголошено стан облоги. Для ліквідації повстанського руху організована «надзвичана трійка» під головуванням Фріновського. З першого квітня майже припинився рух осібових потягів на правому березі Дніпра. По залізницях переводиться велика перевозка війська. Загальне становище на Україні в даний момент дуже трівожне. В цілому ряді місцевостей відбулись сутички між повстанцями і більшевиками. Недавно така сутичка мала місце біля Хмельника на Поділлі: в цій сутичці червона кавалерія мусіла відступити.

Російська преса також подає відомості про згіст повстанського «зеленого»

Під крилами польського хижакького орла.

Перекладають православну літургію на панську мову. Холмське «Українське Життя» подає вістку, зачертнути з достовірного жерела, що православна літургія має бути перекладена для війська в польських конфедератах на «панську» польську мову.

Добираються і до своїх вчених. В Krakovі під сходи дому ректора університету Натансьона підложені динамітову бомбу, котра розриваючися позбавила всіх сусідніх домівшиб у вікнах. Бомбу мали підложить польські студенти, щоб зневолити ректора до непринимання на університет студентів непольської національності. — Ось як дорожать свою

дал виразником волі свого народу і вести боротьбу з Ляхами.

В Пшібрамі відбулося протестаційне віче існуючого там українського студенства.

Осьтак зустріла наша вигнана армія акт насильства антанти і її рабині Польщі! Замість пригноблення і зневіри бачимо всюди вибух нового зазисятя і рішучу постанову не оглядатися на ніякі акти розбою можних Європи, а з подвоєною енергією і посвятою вести далі діло визволення нашої країни з ключем: Сила і право в нас самих!

На маргінесі.

За глибоко було їм копати... Віліям Е. Неш, спеціальний кореспондент дневника «Шікаго Дейлі Ньюс», в телеграмі зі Львова з датою 25. квітня, відкриває рубчик заслони, якою було закрите рішення ради амбасадорів в справі Галичини. Неш каже, що Англія не лакомиться на галицьку нафту, бо переконалася, що добування її в Галичині є надто коштовне. Аби вивертіти свіжу керніцю нафти в Галичині, коштує нині 100,000 доларів, бо треба вертіти мілю або й більше. Нафтovі керніці в околиці Борислава є вже на вичерпанні і треба копати нові керніці між Східницею і Коломиєю. Беручи се на увагу, Англія погодилася з Францією в той спосіб, що зреється своїх прав до нафти в Галичині, а Франція зреється прав до нафти в Мезопотамії, (Мосул).

Тепер нам вповні зрозуміле крутарство пана підсекретаря уряду закордонних справ в англійській палаті і зрозуміле, що таку далекосяглу справу, як справу Сх. Галичини, про которую сам б. прем'єр Англії Льойд Джорж сказав, що з несправедливого її вирішення зродиться поломінне нової світової пожежі, полагоджено на протязі кілька десяти мінút. Англійські і французькі прем'єри-нафтярі мали в кишенні вже давно законтрактований бізнес, на основі которого Французи згодилися вертіти за нафтою глибше, а англійські вигільні мазярі найшли для себе роботу легшу. Як би не Мозуль в Мезопотамії, то український народ в Галичині був би повитав волю. Значиться, нас поставили на рівні з дикими племенами, що не уміють сами добувати з землі своїх багатств, на рівні з племе-

ном, як тільки німецькими «кухенями» підпасе свою армію.

Чи анальгія малаб доповнитися до самого кінця? — Бог на небі суддя правдивий...

Вісти з „Укр. Союза“

В неділю, 3. ц. м. вібулися збори Філії Укр. Союза в Прудентополі під проводом презідії. Учасників, як звичайно в Прудентополі, було доволі мало. Реферував п. проф. Карманський про положення нашої справи і про дороги дальшої боротьби за визволене рідного краю, звертаючи увагу присутніх на обов'язки, які видвигнула нова політична ситуація перед українським загалом у Бразилії. Тими обов'язками є народний податок на допомогу краєви і доцільна сильна організація нашого загалу в Бразилії, в основу котрої мусить лягти зорганізоване економічне дорогою земельного банку.

Свій реферат закінчив промовник пропозицією на ухвалення слідуючих резолюцій:

«Зібрані дні 3. червня 1923 р. на надзвичайних загальних зборах філії У. С. в Б. у Прудентополі, колишні мешканці Східної Галичини, Українці, з почуттєм огиди осуджують рішення ради амбасадорів в Парижі з дня 14. марта 1923 р., яким цей ніби трибунал європейської справедливості по-топтав свої гарантії дані українському Народові дні 25. червня 1919 р. на право самовизначення, наплював в очі правді і природному праву кожого народу на життє і закріпив та санкціонував розбійницькі імперіялістичні акти Польщі на українських землях, заселених 8 міліонами синів України, наших братів, прилучуючи їх, крою героїв і мучеників за волю перепоєну, землю до анархістичного новотвору Польщі.

Зібрані заявляють урочисто, що як іх брати заокеаном, таксамо і вони вважатимуть нечуваний зі становища міжнародного права акт постанови Ради Амбасадорів неістнічним і виконуючи, вроджене кождій людині природне право оборони свого істинування, будуть всіми можливими способами підтримувати боротьбу своїх братів з антанто-польським насильством, вірючи непохитно в остаточну перемогу правди, яка зможе з Західної Європи ганьблічу її пляму постанови з дня 14. марта 1923 р.

Клонячи голови перед маєстом Тих, що в боротьбі за визволене пораненої і вимученої польським розбоєм Батьківської землі поклали життя, і перед усіми Тими, що прapor визволення землі короля Данила несуть у дальший бій, зібрані заявляють повну з ними духову єдність і прирікають, не поліпшити їх у важкому лихоліттю їх власним силам.

Наведені резолюції присутні ухвалили одноголосно.

шевиками. Недавно така сутичка мала місце біля Хмельника на Поділлі: в цій сутичці червона кавалерія мусила відступити. Російська преса таксамо подає відомості про звіст повстанського «зеленого» руху на Кубані; були звістки про те, що «зеленими» один час був захоплений Новоросійськ.

Митрополит Шептицький працює над заведенням українсько-католицького патріярхату. Львівські польські часописи алярмують просторими статтями, що митрополит Андрій Шептицький предложив Римському Престолові поважний і далекосяглий план реорганізації української греко-католицької церкви.

Він пропонує: 1. Переміну назви «греко-католицький» на «українсько-католицький». — 2. Утворене в Київі українського патріярхату, що облекшить релігійне й політичне обеднане усієї соборної України — 3. Заведене в богослужіннях живої української мови на місце мертвої церковно-славянської.

Згадані часописі запепокоені далекосягlostю сих планів й остерігають Рим, «аби митрополиг Шептицький не впав жертвою тої самої ілюзії, якої впав літ тому 503 папський нунцій Пессовіно».

Десять міліонів населення виморили більшевики голодом на Україні. (Власна кореспонденція — «Свобода»). Після більшевицьких урядових звідомлень виходить, що торік і ще сього руку в зимі, вчасі найлютішої голоднечі на Україні, а особливо на полуднівій Україні, померло на Україні понад 10 міліонів осіб, в тому около 7 міліонів Українців а решта чужинців, що жили на Україні. Се значить, що вимерла п'ята частина населення України, або 20%.

Деякі села і міста вимирили майже до нащадку.

Причиною сеї голоднечі і сього жахливого жнива смерти на Україні було те, що більшевицькі комісарі ограбили Україну із збіжа, паші і худоби. Полуднєву Україну то вони просто оголили з усіх засобів поживи, оставляючи усє населення голодовій смерті.

В часі найлютішого голоду, коли люди вимирили масово і люди людий іли, більшевики глушували собі з голодних і вимаючих, кажучи, що менше буде самостійників і «контр-революціонерів». Жалі зажики, щоби звернули бодай частину

штугу Платонова підложені динаміtonу бомбу, котра розриваючися позбавила всіх сусідніх домів шиб у вікнах. Бомбу мали підложить польські студенти, щоб зневолити ректора до непринимання на університет студентів непольської національності. — Ось як дорожать своєю цінною «наукою» — най сі пречкаже...

Епископ Цепляк йде до Риму. Еп. Цепляк, за котрого Поляки наростили стілько галасу, має враз з 12 католицькими ксьондзами бути висланим до Риму

Поєдналися. Польські націоналісти-візажисти добили торгу з людовцями і на сій основі сформували новий кабінет. Пан Вітос, славний прем'єр від лісової спекуляції мав би по донесенням «Estado de S. Paulo» стати поновно прем'єром. Йому до помочи доданий між іншими божевільний своїм фанатизмом патріотичною дурійкою Грабскі. Зійшлася чесна компанія...

З приводу цого політичного подружжя консервативних і шовіністичних партій з людовцями «Діло» (ч. 21) пише:

Перехід влади в Польщі не тільки на місцях а й на найвищих становищах в руки правиці оперта й на звернені про ти «національних меншостей» польській більшості в соймі підриве зразу всі ілюзії про можливість хочби часової розвязки мирним шляхом заострених національних конфліктів. Тому своєчасно Українці і Білоруси мусить змобілізувати всі свої сили для успішного протиставлення безоглядному денационалізаційному походові на українські і білоруські землі. Нові володарі візьмуться зразу за творення польської більшості на українських і білоруських землях, використовуючи антракт у грі сил на Сході. Українці й білоруські народні маси мусить засувати собі виразно, що тут йде о житті і смерть українського і білоруського племені на західних землях України й Білорусі. І витягнути відповіді висновки!

П'ятьсот міліардів марок на смерть українського селянства. Польський сойм ухвалив на колонізацію «кресуф» 500 міліардів марок.

Нема то, як у Польщі... «Газета Цолленна» доносить з Варшави, що там в одному з польських міністерств виточено «тільки 186» дисциплінарних доходжень проти урядників за надужиття і мальверзації доконані для наживи...

Кождий Українець і Українка на знак своєї приналежності до українською народу повинні заплатити народний податок, а в жерту боєвого фонду зложити свій однодневний заробіток.

З резолюції всеукраїнського віча в Сентралії Па (Півн. Америка).

Податок на „Фонд пегайної допомоги“

4. П. Захар Баран з Прудентополя оподатковує себе (і зараз же складає готівкою) на 500 рс. місячно і кліче на таку-ж суму: п.п. Семена Купчу і Семка Барана з Бара Манси і ц. Степана Пруса з Бара Вермеля.

5. Михайло Саламаха з Прудентополя оподатковує себе на 1\$000 місячно і кліче на таку суму п.п. Петра Комінцького і Мартина Гарбачевського з Прудентополя та п. Івана Бойка з Марешаль Маллет.

ПРИМІТКА: При викликуванню трійки знайомих до народного податку треба вважати: 1) щоб викликувати по змозі таких, які дотепер не давали доказів надзвичайного патріотизму і запалу до виповнювання своїх громадянських обов'язків; 2) щоб не викликувати тих, що вже самі себе оподаткували або другими були до податку візовані. Оподаткованим два рази, о скілько вони не хотять приймати одного і другого зобовязання, годиться платити податок у вищій з двох наложених їм сум.

ЗІ СВІТА.

НІМЕЧЧИНА.

Комуністична революція в області Руру. Положення грізне. В місті Бохум і Гельзенкірхен раз у раз приходить до крівавих боїв між комуністами і поліцією. Досі начислють 14 вбитих, переважно робітників. Загальне число страйкуючих 400.000. Немає сумніву, що революцію комуністів викликали емісарі і агенти російського більшевицького уряду. Говорять, що на сю міль Росія мала видати суму 100.000 золотих рублів.

Побоюються комуністичних заворушень також у Берліні. З Дрезден доносять під датою 29. мая, що комуністи спіндрива-

ФРАНЦІЯ.

Для 29. мая в парламенті застакував посол Андре Тарре дуже остро політику президента міністрів, виказуючи, що французька рурська авантюра є політичною і економічною авантурою, і доводячи Пуанкарे до величного озлоблення.

ІНДІЙ.

З Аллятабат доносять про страшні наслідки землетрясения в Турдат-І-Гейдарі. Землетрясение тривало довго і кількість погиблих під час нього виносить кілька тисяч.

ПЕРЗІЯ.

Про подібний землетрус доносять з Шорзії. Від чього згинуло таксамо близько 1000 людей.

З Аргентини.

Президент Республіки Др. Марцельо Альвеар затвердив статути «La agricola Ukraniiana, Sociedad Cooperativa Limitada», котрі були друковані в «Boletin Judicial» почавши від 21. марта 1923 через 15 днів.

Є се одинокий український громадський склеп в Місіонес. Такої кооперативи не мають інші народи замешкуючі Місіонес. Много таких кооператив мають колоністи Німці в провінції Ентре Ріос. Вправді були вже в Апостолес ріжні кооперативи, але поупадали через те, що не мали статутів затверджених міністерством справедливості; а друга причина їх упадку се темнота членів тих кооперативів.

Наши колоністи повинні тим величаться і тішитись, що наше ім'я через український склеп знане по всіх важливіших інституціях товговельних в Аргентині.

Прикро булоб, як би через нашу байдужність, на встиг і ганьбу нашу і тоді, коли вже все готове, по таких тяжких трудах — наша кооператива мала упасти. Більше із затвердження статутів не прийшло так легко, лише коштувало много ірані і грошей. Ми повинні громадно купувати акції — а не відбирати; бодай ми, котрі є трохи свідоміші і інтелігентніші; ще і других повинні ми до того заохочувати. Ми не повинні вірити клеветам наших ворогів на наш склеп. Всі повинні купувати у своєму склепі.

НАЙБІЛЬША УКРАЇНСЬКА ТОРГОВЛЯ В МІСТІ ИРАТИ

В. КОЗАКЕВИЧА

ПОСІДАЄ НА СКЛАДІ великий вибір ріжнородної матерії, каземіри, пал, понші (плащі), готові убрання, капелюхи; знаряди рільничі і господарські, начине кухонне і столове, товари споживчі, напитки красні і заграницні, ріжнородні діточі забавки і проче, що тільки входить в обсяг купецтва. КУПУЄ пшеницю, жито, ячмінь, кукурудзу, фасолю, горох, герву-матте, шкіри, віск, масло, яйця і інші продукта кольоніальни.

Wlademiro Kozakevych
Iraty —— Адреса тлг.: «Kozak» — Рагана

УКРАЇНСЬКА ТОРГОВЛЯ ОЛЕКСИ МАРТИНЦЯ

Прудентополіс — Лінія Іваї

Отсім поручаю місцевим Українцям і дооколичним мій скlep заохочений в ріжні річі, корінні і напитки, як: мука національна і аргентинська, цукор білий і маскавіньо, цукорки, риж, хміль, свічка стеаринові, сіль мелену і грубу, кава мелена і зернятами,

Консерви — сардинки, гоябаду, оселедці в лятах, компоти, як: абалашкі, песики, орхії кокосові, сункі, фіги, амиші і інші;

НАПИТКИ КРАСНІ — як: моретільна без сумніву справедлива, лікері, фернет, біттер, пиво ріжніх марок, вино натуральне і перепароване, спиртус 40-градусів, конля, агарденте;

ЗАЛІЗНЕ НАЧИНЕ КУХОННЕ — рондлі, баняки варені, лижочки, ножі з доброю стали і інші РІЛЬЧИЧО-ГОСПОДАРСЬКІ ЗНАРЯДИ, як: цвяхи фойси, рибалі, завіси, дріт колючий, дріт до пвітог, серпи, сапи, бомби металеві, а вікінци РІЖНІ ДРІБНІ РІЧІ — як: кошики, зеркала, паста до черевиків, перець, гвоздики,галочки мушкателеві, сода до мила, бікарбонат, штітки до підлоги і коней, сита, зонти, пера, олівці, таблички, рисіки, аграмент, сірка, сірники, відерка до веди, згребла, школятири, і. т. д.

КУПУЮ і ПРОДАЮ: герву, віск і інші продукти колоніальні.

ПОРУЧАЮ рівнож свої вироби масарські — ковбаси, салами, смалець, солонину — а все те по приступних цінах.

Заходіть сюди а будете задоволені.

З поважанням

ОЛЕКСІ МАРТИНЦЬ

ПОЗІРІ УКРАЇНЦІ В ПРУДЕНТОПОЛИ

Перший український лікар

Др. ІВАН ЛЕХ (МОЛОДШИЙ)

Бувший асистент славного лікаря і професора універзитету при великім шпиталі S-ta Casa як також Instituto de Protecção e Assistência a Infancia do Paraná.

КУПИ НЕ КУПИ — А ПОТОРГУВАТИ МОЖНА

Carvalho

револьту комуністів викликали емірати і агенти російського більшевицького уряду. Говорять, що на цю ціль Росія мала видати суму 100.000 золотих рублів.

Побоюються комуністичних заворушень також у Берліні. З Дрезден доносять під датою 29. мая, що комуністи спіндурували всі склади зброєю. На вулицях відбулися правильні битви. Поліція мала багатьох вбитих; число поранених доходить до 70.

РОСІЯ.

З Парижа доносять, що загально слідно приготовання до нового походу проти більшевиків. Англія і Італія носяться з наміром відкликати свої представництва з Москви. Вел. князь Микола намагається з російських емігрантів створити армію і з тою метою вибирається він з усікими генералами до Румунії, щоб обєднатися з Вранглем.

З другого боку і більшевики не дарують. На протязі 7 місяців покарано 3.262 урядовців за підкупство, між чим 61 осіб покарано смертю, а 2.500 осіб засуджено на в'язницю від 2—20 років. Напруженні дипломатичні відносини між Москвою і Англією зустрічають воєнне поготівле Москви.

АНГЛІЯ.

Президентом нового кабінету став на місце Бонар Лоу Станлей Бальдвін, котрий заразом затримує портфель міністра фінансів. Бальдвіна вибрала консервативна партія своїм головою.

ШВАЙЦАРІЯ.

Проф. Ейтайн виступив з комісії Ліги Надії то у, що Ліга не має ані сили, ані наміру своє завдання виконувати.

ІТАЛІЯ.

Ватикан робить приготовання до скликання всесвітнього собору, який переріваний по причині французько-prusької війни 1870 р. Собор має відбутися 1925 р.

В Римі відбувся в останніх дінях мая публичний консистор, на якому папа Пій XI вложив кардинальські капелюхи новим кардиналам: Ахіллесові Льокателі, Людові де Казанова, Назарі Морка і Людові Сінцеро.

АВСТРІЯ.

Рада Ліги Народів затвердила позичку для Австрої у висоті 120 мільйонів доларів.

Інші агенти та прислуга. Ми повинні громадно купувати акції — а не відбирати; бодай ми, котрі є трохи свідоміші і інтелігентніші; ще і других повинні ми до того заохочувати. Ми не повинні вірити клеветам наших ворогів на наш склеп. Всі повинні купувати у своєму склепі, бо коли збогачується громадський склеп, збогачується громада і цілій народ. На разі маємо статути лише в іспанській мові, але з часом переведеться їх і на українську мову.

Маємо надію, що наші кольоністи зрозуміють вагу, силу і потребу товариства і всі враз приступлять до діла.

Комітет.

ОГОЛОШЕННЯ

ЗЕМЛЯ НА ПРОДАЖ.

В São João de Rio Claro є до спродання 70 алькерів землі під управу. Земля віддалена 10 км. від міста Прудентополіс.

За інформаціями зголосуватися до п. полк. Івана Леха в Прудентополі.

Продається 5 алькерів землі на лінії Бара Гранде (ч. 5). Часть землі пригожа під управу, а частина з ервою і портерою.

Хтоби хотів купити, най голоситься до Прокопа Маловського в Прудентополі.

Продається 182 алькерів землі, знаменитої під управу, як також частина фашіналів у місцевості Mattão (блізько кольонії Itapara).

Сю землю мож набути вже розмірену в 10, 20 алькерів, або відповідно до волі купуючого.

По ближчі інформації най інтересовані удаються до José Penteado — Prudentopolis, який мешкає біля Колекторії Естадоальної. 14—26

PHARMACIA POPULAR

— de —

Olympio S. Pacheco
Prudentopolis Paraná

Великий склад дрогуерії і хемічних продуктів. Можна набути ріжні ліки гемеопатичні та інші ліки на ріжні хороби.

Ціни додінні.

Іван Сакс

(РІЗНИК)

Подав отсім до відома, що купує всегда кожну скількість без зусіг та рогатої худоби, за які платить добре ціни.

Prudentopolis, Praça da Matriz.

Др. ІВАН ЛЕХ (МОЛОДШИЙ)

Бувший асистент славного лікаря і професора універзитету при великім шпитали S-ta Casa як також Instituto de Protecção e Assistência a Infancia do Paraná.

Лічить всякі недуги так внутрішні як і зовнішні.
Для бідних ординує даром.

Українці! спішіть у всіх ваших долегливостях до свого лікаря Українця, перед котрим свою мовою можете докладно висказати що Вам бракує.

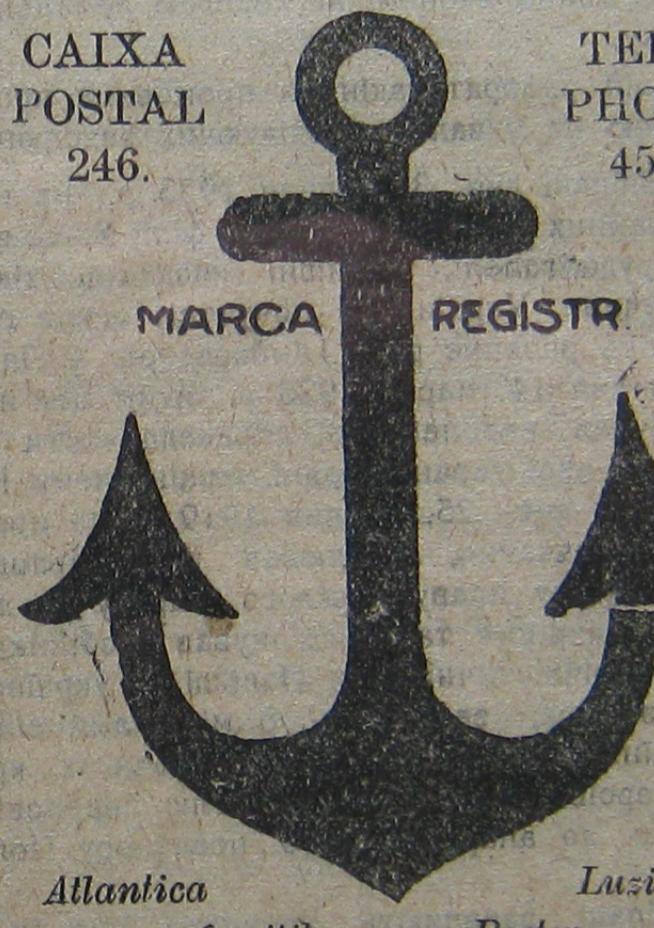
BEVAM AS CERVEJAS DA

ATLANTICA

CAIXA
POSTAL
246.

TELE-
PHONE
454.

MARCA REGISTR

ВЖЕ ПРОБУВАЛИСТЬ ПРОДУКТА
ПИВОВАРНІ АТЛЯНТИКИ Т. А. (у.з.
Ігвассу — Куритиба)???

ПИВА

ЯСНІ: Атлантика, Лузітана, Гамбур-
го, Куритиба, Паранаенсе; ТЕМНІ:
Мюнхен, Кульмбах, Демократа, Портр.

НАПИТКИ:

Атланта, Більц, Вода Столова, Женжі-
бре; ГАЗОЗИ: з Цитруса, Абакаші, Ма-
лін, Помаранч, Содова вода.

Панове Хлібороби! Купуємо кожну скількість ячменю і платимо найлучші ціни! Роздаємо також насінє ячменю за контрактом і продаємо вибране насінє ячменю.

Сухі дріжджі Атлантики є найкращі і економічні.

Одинокий склад нашої пивоварні у Прудентополі в домі п. М. Коэловского.

Cervejaria „Cruzeiro“

Одна з першорядних пивоварень в Куритибі — поруч з Вп. пп. Купцям з провінції пиво власного виробу по найдешевших цінах, як: «Cruzeiro», «Pilsen», «Pomba», «Escurinha» і інше.

КУПУЄ до власної солодівні ЯЧМИНЬ у ріжній скількості і платить найвищу ціну.

CURITIBA — Caixa Postal 180